

Нови трудбеник у винограду Господњем

У другу недељу Великог поста посвећену Светом Григорију Палами, великом оцу и учитељу Цркве, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао светом Литургијом у цркви Светог јеванђелиста и апостола Марка у Београду.

– Свети Григорије Палама је објаснио благодаћу Духа Светог да у Богу разликујемо Његову суштину која је неприступна, недоступна на било који начин за нас људе, али да истовремено Господ има и нетварне енергије своје, којима се открива и кроз које Га ми познајемо и општимо са Њим, наравно, на темељима своје вере и кроз молитву – нагласио је Патријарх и закључио:

– Молитвом ми исповедамо Бога и потврђујемо да нам је Бог потребан, а Свети Григорије Палама, поред осталог, знао је да је наш ум помрачен због гордости, сујете, нарцисоидности, самољубља, себичности, индивидуализма, због греха. Зато је знао да Господ треба да просветли наш ум и наше срце и уобличио је наш однос према Богу кроз једноставну молитву, препоручујући нам да Му се молимо речима: Господе, просветли моју таму. Унеси светлост у моје срце, у моју душу, у моје биће. Дај ми да све гледам Твојим очима, да све разумем Твојим умом, да осећам Твојим срцем и да изговарам речи Твојим устима.

Тумачећи прочитани одломак из Јеванђеља по Марку, потресну причу у којој четворица пријатеља на својим рукама приносе болесника Господу са молбом да га исцели, Патријарх истиче да из те приче откривамо каква треба да буде вера наша:

– Имамо прилику да разумемо да све од вере зависи. Не можемо очекивати ни просвећење наших срца, ни ума, нити да појмимо шта се то збива у нама и око нас, а камоли да прихватимо све оно што нам долази као садржај нашег живота, ако немамо истинску и праву веру, истинско и право поверење у Бога. Кад имамо вере, онда је све чудо у нашем животу, не чудо које значи да се исцелимо од ове или оне конкретне болести, мада и то улази у оно што зовемо вером, него чудо покајања, чудо непрестаног преумљења нашег, наше промене, нашег труда да будемо бољи, ми, ти да будеш бољи, ја да будем бољи, како би онда свима нама заједно било боље, како би онда и благодат Божја могла да нађе место на којем ће се пројавити и да то место будемо ми као заједница. Ту и такву веру, веру заједнице и поверења у Бога открива нам данашње Јеванђеље.

Патријархову беседу у целости можете прочитати [ОВДЕ](#).

Током торжественог литургијског богослужења, Његова Светост Патријарх г. Порфирије је рукоположио г. Милорада Илића, докторанда на Православном богословском факултету у Београду и службеника Светог Архијерејског Синода, у чин ђакона.

Светејшем Патријарху су саслуживали: Преосвећени викарни Епископ моравички г. Тихон; архимандрит Нектарије, главни секретар Светог Архијерејског Синода; архимандрит Василије, службеник Светог Архијерејског Синода; протојереј Бранислав Борота, старешина цркве; протојереј-ставрофор Трајан Којић; протојереји Иван Штрбачки и Милош

Миловановић; протонамесник Миодраг Ристић; јереји Сениша Глишић, Јован
елислав Миловановић, Томислав
ган Радић и Радомир Врућинић;
ла Костић, Александар Ђуровић,

